

Sygn. akt I Ns 530/21

1 **Postanowienie**

Dnia 26 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Rafałko

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2022 r. w Tczewie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. G.

z udziałem M. B. i P. W.

o wznowienie postępowania

postanawia

odrzuć skargę.

2 **Sygn. akt I Ns 530/21**

3 **Uzasadnienie**

Wnioskodawczyni M. G. wniosła o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Tczewie z 17 marca 2021 r. wydanym w sprawie I Ns 1039/16 i o uchylenie tego orzeczenia.

Wnioskodawczyni wskazała, że Sąd w sprawie I Ns 1039/16 wydał postanowienie w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku po jej ojcu H. W. (1), zgodnie z którym spadek po H. W. na podstawie testamentu notarialnego z 1 sierpnia 2005 r. odziedziczyła w równych częściach M. G. i M. B.. Sąd jednak, zdaniem wnioskodawczyni, nieprawidłowo przyjął, że ważny jest testament własnoręczny spadkodawcy sporządzony w 2013r. mimo że w sprawie I Ns 203/15 Sądu Okręgowego w G. toczyło się postępowanie o ubezwłasnowolnienie H. W. (3), w którym to biegły lekarz psychiatra stwierdził, że spadkodawca nie podejmuje decyzji sam, jest manipulowany i z powodu swych zaburzeń psychicznych nie miał swobody testowania. Zarzuciła także, że w sprawie I Ns 1093/16 Sąd nie dopuścił dowodu z opinii biegłego lekarza psychiatry, który oceniłby, czy spadkodawca testament własnoręczny sporządził świadomie.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 524 § 1 kpc uczestnik postępowania może żądać wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy, jednakże wznowienie postępowania nie jest dopuszczalne, jeżeli postanowienie kończące postępowanie może być zmienione lub uchylone. Kodeks w księdze drugiej "Postępowanie nieprocesowe" zawiera tylko jeden powyższy przepis dotyczący wznowienia postępowania. Oznacza to, że w myśl art. 13 § 2 kpc, w postępowaniu nieprocesowym mają zastosowanie przepisy art. 399–416 kpc.

Zgodnie z art. 403 § 2 kpc podstawą wznowienia postępowania jest obok wykrycia prawomocnego wyroku dotyczącego tego samego stosunku prawnego, późniejsze wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Możliwość skutecznego powołania się na przyczynę restytucyjną uzależniona jest zatem od zaistnienia łącznie trzech przesłanek: wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych,

które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, możliwości ich wpływu na wynik sprawy i niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 12 maja 2021 r. w sprawie II CSKP 55/2; Legalis nr 2615934)

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać trzeba, że wyżej wymienione przesłanki w jej realiach nie zaistniały. Po pierwsze bowiem powoływane przez skarżącą dowody w postaci opinii biegłego lekarza psychiatry znajdowały się w aktach sprawy Sądu Okręgowego I Ns 203/15 w chwili wydawania orzeczenia, o którego uchYLENIE skarżąca wnosi, zatem nie były „nowe” w rozumieniu w/w przepisu. Po wtóre ewentualna choroba psychiczna, czy też zaburzenia spadkodawcy w sferze jego zdrowia psychicznego i ich wpływ na swobodę testowania w chwili sporządzenia testamentu własnoręcznego nie spowodowałyby zmiany rozstrzygnięcia sprawy o stwierdzenie nabycia spadku, gdyż testament własnoręczny nie był podstawą spadkobrania, jako że stwierdzenie nabycia spadku orzeczono na podstawie testamentu notarialnego z 1 sierpnia 2005 r. Po trzecie skarżąca mogła dowody te powołać w postępowaniu spadkowym I Ns 1039/16, gdyż wiedziała o tym, że uprzednio toczyło się postępowanie o ubezwłasnowolnienie H. W. (1), bo była jego uczestniczką.

Mając na względzie treść skargi o wznowienie, wskazać nadto należy, że decyzja co do dowodów i ich oceny leży w gestii Sądu, a negowanie jej może stanowić zarzut naruszenia art. 233 kpc, który winien być podnoszony w ramach postępowania odwoławczego. Nie stanowi on bowiem podstawy wznowienia postępowania w rozumieniu wskazanych na wstępie przepisów. Nie ma jednak racji skarżąca, że Sąd nie dopuścił dowodu z opinii biegłego lekarza psychiatry na okoliczność świadomości testowania H. W. w dniu sporządzenia własnoręcznego testamentu, tj. 8 grudnia 2013 r., gdyż dowód ten dopuszczono postanowieniem z (k. 559 akt I Ns 1039/16), a następnie wysłuchano biegłego na rozprawie.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 410 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc Sąd odrzucił skargę o wznowienie postępowania, jako nieopartą na ustawowej podstawie.